

H.W. Lambers 1916-2004

Auteur(s):

Molle, W.
Lecq, F. van

Verschenen in:

ESB, 89e jaargang, nr. 4431, pagina 167, 16 april 2004

Rubriek:

In memoriam

Trefwoord(en):

Op 4 april j.l. overleed prof. dr. H.W. Lambers. Hij was directeur van het Nederlands Economisch Instituut (nei) en hoofdredacteur van *esb*.

Henk Lambers trad in 1938, toen hij nog student was aan de Nederlandse Economische Hogeschool (neh) bij het nei in dienst als junior medewerker. De grote econoom F. de Vries zag in hem een opvolger. Lambers vertelde hierover, in de hem kenmerkende geestige stijl, dat dit kwam doordat hij enkele woorden Latijn mompelde, waardoor de van origine jurist De Vries ontdekte dat hij "een alpha-econoom" was. Lambers is gedurende bijna een halve eeuw in verschillende functies aan het nei verbonden gebleven.

Van 1941 tot 1943 vervulde hij de functie van plaatsvervangend hoofdredacteur van *esb*. In de laatste oorlogsjaren was hij adjunct-secretaris. Daarbij wist hij de integriteit van het blad te bewaken, ondanks druk vanuit de nsb. Dankzij zijn persoonlijke inzet kon *esb* direct na de bevrijding met een oranje omslag verschijnen: het omslagpapier had hij verstoppt bij zijn familie in Overijssel. Na de bevrijding rees zijn ster snel. In 1947 werd hij hoogleraar aan de neh en kort daarna directeur van het nei.

In 1963 werden de eerste 25 jaar van zijn activiteiten voor nei en *esb* door prof. Jan Tinbergen in *esb* (6-3-1963) in de volgende bewoordingen herdacht: *"De eigenlijke bloei van het Instituut kon toch pas beginnen na de bevrijding. Deze periode markeerde in Lambers' werkzaamheden de snelle opgang, parallel in Hogeschool en N.E.I. [...] Zijn aanvoelen van mensen en hun mogelijkheden en zijn ongeëvenaard associatievermogen doet hem voor vele open plaatsen de rechte man - of vrouw -, voor vele mensen de rechte plaats vinden. Zo scheidt hij een menselijke gemeenschap van voor hun taak berekende en daarin groeiende jonge economen, die het N.E.I. een hecht en welvarend geheel maken.*

De bijzondere verantwoordelijkheid van Lambers binnen het N.E.I. was en bleef die voor Economisch-Statistische Berichten. Het voor een weekblad noodzakelijke tempo, het telkens weer aftasten van het wereld- en nationale gebeuren en het daarvoor uit te nodigen schrijversensemble past bij zijn aard. In zijn gretig gelezen "Dezer Dagen" weerspiegelen zich dat wereldgebeuren, zijn speelse geest, zijn onbegrensde belezenheid en zijn menselijke bezorgdheid of humor".

Lambers is na dit zilveren jubileum nog bijna twintig jaar aan het nei verbonden geweest als directeur. In tegenstelling tot de prof. Leo Klaassen, de president-directeur van het nei in die periode, kon Lambers maar een beperkt deel van zijn tijd aan het nei geven: zijn hoofdtaak lag bij de neh. Hij heeft daar volledig zijn grote bestuurlijke talenten ontplooid en is vier perioden Rector Magnificus geweest. Als directeur van het nei was Lambers niet rechtstreeks betrokken bij het onderzoekswerk, noch bij het dagelijkse management. Zijn betrokkenheid uitte zich meer in een combinatie van strategisch denken en 'management development', zoals hierboven treffend gekenschetst door Tinbergen. Hij inspireerde hen, die met hem in aanraking kwamen, door zijn inzicht en zijn wijsheid. Deze inspirerende rol bleef hij vervullen, ook voor de hedendaagse studenten. De Rotterdamse economiefaculteit kent de Prof. Lambersprijs voor een scriptieproject en de studenten maakten recentelijk via hun blad *AElementair* kennis met het gedachtegoed en de rijke persoonlijkheid van de naamgever van de prijs.

Als econoom ging de interesse van Lambers uit naar de rol van instituties, een gebied dat nu opnieuw in de belangstelling staat. Hij heeft er (vooral in *esb*) veel behartigenswaardige zaken over gezegd. Bij zijn afscheid als directeur in 1982 werd hem een bundel aangeboden: *Markten en instituties*, geschreven door medewerkers van het nei en geredigeerd door de twee directeurs Klaassen en Paelinck en de hoofdredacteur van *esb* Van der Geest.

Prof. Lambers werd na zijn afscheid als directeur lid van de Raad van Curatoren van het nei en is dat tot 1986 gebleven. Vanuit deze verantwoordelijkheid heeft hij mede sturing gegeven aan de strategische heroriëntatie van het nei, die na het vertrek van prof. Klaassen als president-directeur is doorgevoerd.

Prof. Lambers stond midden in de wereld. Zijn grote maatschappelijke betrokkenheid (bijvoorbeeld bij Humanitas) en zijn vele contacten in bedrijfsleven en overheid gaven hem een scherp inzicht in de externe ontwikkelingen, die voor de toekomst van nei en *esb* van belang waren. Zijn grote mensenkennis maakte dat hij uitstekend mensen op hun merites kon beoordelen. Hij stimuleerde zelfverantwoordelijkheid door in gesprekken geen direct advies te geven. Hij haalde vaak gevallen uit de praktijk aan met verwijzingen naar normen en functionele verantwoordelijkheden, waaruit zijn gesprekspartner dan zelf de conclusies diende te distilleren. Zijn humor, droog en fraai geformuleerd, versterkte de boodschap op een voor de luisteraar hanteerbare wijze.

Het afscheid van Lambers als curator in 1986 betekende niet het einde van zijn betrokkenheid bij *nei* en *esb*. Hij heeft sindsdien, tot zeer kort voor zijn overlijden, in onze gesprekken steeds zijn grote belangstelling getoond voor ons wel en wee. Hij heeft met enige weemoed, maar met begrip voor de zakelijke ratio de recente veranderingen in onze organisaties gevolgd. Dat betrof enerzijds het opgaan van *nei* in de *ecorys*-groep en anderzijds de overgang van *esb* van *ecorys-nei* naar *lemma*. Wij zijn hem zeer erkentelijk voor de grote bijdrage die hij aan de ontwikkeling van *nei* en *esb* gegeven heeft. n

Prof. dr. Willem Molle

Voorzitter directie Stichting het Nederlands Economisch Instituut

Voorzitter directie *ecorys*-groep

Voorzitter commissie van redactie *esb*

Dr. Fieke van der Lecq

Hoofdredacteur *esb*